

دعوت به صلح، دعوت به عدالت است

صلح بین الملل اسلامی

علی رضا کوهکن

دانشیار روابط بین الملل دانشگاه علامه طباطبائی

از زمان امضای قرارداد وستفالی (۱۶۴۸م) تحلیلگران سیاست بین الملل و دیپلمات‌ها بر وجود توأمان اتحاد و برخورد میان ملت - کشورها تأکید کرده‌اند. این‌گونه فرض شده است که کشورها بر اساس منافع ملی شان عمل می‌کنند و هیچ چیز خارج از این چهارچوب به رفتار دولت‌ها جهت نمی‌دهد. آثار نظام وستفالی در نظم عمدتاً اروپایی جنگ اول جهانی به خوبی هویدا شد. پس از پایان جنگ جهانی دوم نیز پارادایم جنگ سرد، همچنان بر محور ملت - کشورها تداوم یافت تا اینکه با فروپاشی دیوار برلین و پایان دوران موسوم به جنگ سرد، به‌رغم اعلامیه «نظم جدید جهانی» ایالات متحده آمریکا، مجموعه پیچیده‌تری از بازیگران جهانی از جمله گروه‌بندی‌های قومی، رژیم‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای و سازمان‌های بین‌المللی و فرامرزی امکان بروز و ظهور یافتند. با ظهور و رشد فرایند جهانی شدن، امکان جدیدی در روابط بین‌الملل برای کنشگری بر محوریت دین و معناگرایی باز شد که در افق جهانی شدن به ادیان بزرگ و به خصوص دین اسلام، که ظرفیت‌های سیاسی گسترده‌تری داشت، امکان داد تا در ابعاد مختلف زندگی بشری (اقتصاد، فرهنگ و سیاست) و همچنین در معادلات جهانی، بروز و ظهور فعالانه‌ای داشته باشند (هانسون، ۱۳۸۹: ۳۲-۳۶).

FREE PALESTINE

BRIGADA